

اثر روش، تراکم و عمق کاشت بر عملکرد و مدت بهره برداری از مزرعه
زعفران زراعی (*Crocus sativus* L.) در منطقه اصفهان

Effects of Planting Method, Density and Depth on Yield and Production
Period of Saffron (*Crocus sativus* L.) in Isfahan Region

محمد رضا نادری درباغشاهی^۱، سیدمرتضی خواجه‌باشی^۲، سیدعلیرضا بنی‌طباء^۳ و
سیدمهدی دهدشتی^۴

- ۱- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان
- ۲- مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردستان
- ۳- مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گلپایگان
- ۴- مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۷/۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۱/۲۹

چکیده

نادری درباغشاهی، م. ر.، خواجه‌باشی، س. م.، بنی‌طباء، س. ع. و دهدشتی، س. م. ۱۳۸۷. اثر روش، تراکم و عمق کاشت بر عملکرد و مدت بهره برداری از مزرعه زعفران زراعی (*Crocus sativus* L.) در منطقه اصفهان. نهال و بذر ۲۴: ۶۵۷-۶۴۳.

به منظور بررسی اثر روش، تراکم و عمق کاشت بنه زعفران بر عملکرد و مدت بهره برداری از زعفران زار زعفران زارعی توده بومی خراسان، آزمایشی به مدت سه سال متوالی از ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۲ در شرق اصفهان انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل دو روش کاشت کرتی و جوی و پشته‌ای، دو عمق کاشت ۱۵ و ۲۰ سانتی‌متر و سه تراکم کاشت ۴/۴، ۸/۸ و ۱۷/۶ بنه در مترمربع بود که به صورت آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی انجام شد. اطلاعات و آمار یادداشت‌برداری شده در سال‌های دوم و سوم آزمایش مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر اساس نتایج به دست آمده، بالاترین عملکرد و دوره بهره برداری از بالاترین تراکم (۱۷/۶ بنه در مترمربع) و عمیق‌ترین عمق کاشت (۲۰ سانتی‌متر) و به میزان ۵/۰۸ کیلوگرم محصول در هکتار در سال سوم بدست آمد، ضمن این‌که در عمق کاشت ۲۰ سانتی‌متر به دلیل افزایش طول لوله گل، برداشت زعفران راحت‌تر بود. در این مطالعه روش کاشت تأثیر معنی‌داری بر صفات زراعی و عملکرد زعفران نداشت.

واژه‌های کلیدی: زعفران، عملکرد، تراکم کاشت، عمق کاشت، دوره بهره‌برداری

نویسنده مسئول: mnaderi@khuisf.ac.ir

مقدمه

زعفران همچون گیاهان زراعی دیگر برای استفاده حداکثر از پتانسیل محیط، علاوه بر شرایط آب و هوایی و خاک مناسب نیاز به مدیریت‌های زراعی بهینه جهت حداکثر عملکرد و افزایش طول دوره بهره‌برداری دارد که در این رابطه عمق کاشت و تراکم کاشت مطلوب نقش ویژه‌ای دارند. عمق کاشت زعفران یکی از مسائل مهم و قابل بحث زراعت زعفران است. با توجه به این که دوره تولید زعفران در ایران طولانی (معمولاً ۸ سال) است، بنابراین عمق کاشت بایستی به اندازه‌ای باشد که قبل از این مدت بنه‌های جدید در اعماق سطحی خاک تشکیل نشوند و به این صورت طول دوره بهره‌برداری زعفران زار افزایش می‌یابد. از طرفی عمق کاشت مناسب باعث حفاظت بنه‌ها در زمستان از یخ‌زدگی و در تابستان از گرم‌زدگی می‌شود. کاشت عمیق‌تر از ۲۰ سانتی‌متر بنه‌ها ممکن است در سبز شدن این گیاه و خروج گل‌ها از خاک اختلال ایجاد کند و باعث افت شدید عملکرد شود. بر این اساس در زراعت زعفران عمق ۲۰-۱۵ سانتی‌متری معمول است (Abrishami, 1997). در اسپانیا عمق کاشت مناسب زعفران ۲۰ سانتی‌متر ولی در ایتالیا که زعفران به عنوان یک محصول یکساله کشت می‌شود، عمق کاشت ۱۰-۸ سانتی‌متر در نظر گرفته می‌شود (Ait-aubahou and El-otmani, 1999)؛ (Tammaron, 1999).

انتخاب تراکم کاشت مناسب در زعفران ضمن افزایش دوره بهره‌برداری این زراعت سبب افزایش عملکرد و کاهش طول دوره بین کاشت تا اقتصادی شدن عملکرد می‌شود (Abrishami, 1997). میزان بنه زعفران با توجه به روش کاشت و اندازه بنه‌ها ۱/۵ تا ۱۰ تن بنه در هکتار گزارش شده است. در زراعت‌های سنتی ایران فاصله ردیف ۳۰ تا ۳۵ سانتی‌متر و فاصله کپه‌ها از یکدیگر ۲۵ سانتی‌متر است. در هر کپه ۳ تا ۱۵ عدد بنه قرار می‌گیرد به این صورت تراکم کاشت حدوداً بین ۳۷/۵ تا ۱۷۸/۵ بنه در متر مربع است (Mollafilabi, 2000). علوی شهری و همکاران (Alavi Shari et al., 1994) در تحقیقی پنج ساله به منظور بررسی تأثیر تراکم بوته و آرایش کاشت بر عملکرد زعفران در قائن بیرجند دریافتند که با افزایش تراکم کاشت عملکرد زعفران به طور معنی‌داری افزایش یافت و تراکم ۵۰ بوته در مترمربع با آرایش کاشت ۲۰×۱۰ را توصیه کردند. در این تراکم به حدود ۴ تن در هکتار بنه نیاز خواهد بود. فلاوند و عبدالهیان نوقانی (Ghalavand and AbdollahianNoghani, 1994) در بررسی سازگاری اکولوژیکی و مطالعه اثر فاصله خطوط و روش کاشت بر عملکرد توده‌های زعفران ایران نشان دادند که فاصله خطوط کاشت ۳۰×۱۰ سانتی‌متر از عملکرد بیشتری برخوردار است. با توجه به پژوهش‌های انجام شده در ایران روش کشت ردیفی در

نشتی را دلایل بهتر بودن این روش گزارش کردند.

باتوجه به گسترش کشت زعفران در استان اصفهان و عدم انجام تحقیقات جامع جهت پاسخ به سؤالات مطرح در خصوص عمق، روش و تراکم کاشت مناسب، این تحقیق به منظور مقایسه دو روش کاشت کرتی و جوی و پشته‌ای زعفران جهت ارائه روش کاشت مناسب و تأثیر عمق و تراکم کاشت بر طول مدت بهره‌وری و عملکرد زعفران در منطقه اصفهان انجام شد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق از سال ۱۳۸۰ تا پایان سال ۱۳۸۲ به مدت سه سال در مزرعه تحقیقاتی-آموزشی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان واقع در روستای خاتون آباد انجام شد. مزرعه مذکور در فاصله ۱۰ کیلومتری شرق اصفهان در عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۴۰ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۴۸ دقیقه شرقی واقع شده است. ارتفاع منطقه از سطح تراز دریا ۱۵۵۵ متر و اقلیم منطقه بر اساس تقسیم‌بندی کوپن خشک بسیار گرم با تابستان‌های خشک است. میانگین دراز مدت بارندگی و درجه حرارت سالیانه منطقه به ترتیب ۱۲۰ میلی‌متر و ۱۶ درجه سانتی‌گراد است. با توجه به نتایج تجزیه فیزیکوشیمیایی خاک از عمق ۰ تا ۴۰ سانتی‌متری، خاک محل آزمایش دارای بافتی سیلتی لومی، هدایت

کرت با تراکم ۵۰ بوته در مترمربع و با وزن ۴ تا ۵ تن بنه درشت در هکتار برای تولید حداکثر عملکرد زعفران قابل توصیه است (علوی شهری و همکاران، ۱۹۹۴؛ قلاوند و عبدالهیان نوقانی، ۱۹۹۴).

از موارد مطرح دیگر در زراعت زعفران روش کاشت است. در زراعت سنتی ایران زعفران به صورت کرتی کشت می‌شود در حالی که امروزه در کشورهای پیشرفته کاشت جوی و پشته‌ای آن مطرح و گسترش یافته است (McGimpsey, 1997). قلاوند و عبدالهیان نوقانی (۱۹۹۴) نشان دادند که روش کاشت سنتی به مکانیزه برتری دارد و این امر ممکن است به این دلیل باشد که در روش کشت مکانیزه (کشت روی پشته) احتمال آسیب سرما به بنه بیشتر می‌شود. کافی (Kafi, 2002) نیز معتقد است که بهترین روش کاشت زعفران، کاشت کرتی است و آن را توصیه کرده است ولی رقیمی (Raghimi, 1990) و سعیدی راد (SaeediRad, 2001) با تغییراتی در دستگاه سبب زمینی کارو تبدیل آن به دستگاه بنه کار زعفران توصیه به کاشت زعفران به وسیله این دستگاه و به روش جوی و پشته‌ای کردند. آن‌ها رسیدن عمق کاشت به ۲۵ سانتی‌متر، عدم تشکیل سله بر روی ردیف‌های کاشت و سهولت در امر جوانه‌زنی، سهولت در عملیات کاشت و صرفه‌جویی در هزینه کارگر، آسان تر شدن عملیات داشت و جمع‌آوری گل و شیوع کمتر بیماری‌های قارچی به دلیل استفاده از آبیاری

بسیار ناچیز و اطلاعات قابل تجزیه و تحلیل به دست نیامد، ارائه نتایج و بحث بر اساس نتایج سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ است.

طول لوله گل

تأثیر عمق کاشت بر طول لوله گل در سال‌های دوم و سوم آزمایش (۱۳۸۱ و ۱۳۸۲) در سطح ۵ درصد معنی‌دار شد (جدول‌های ۱ و ۲)، به طوری که در سال ۱۳۸۱، طول لوله گل در عمق ۲۰ سانتی‌متر با میزان ۳/۳۱۷ سانتی‌متر به طور معنی‌داری از طول لوله گل در تیمار ۱۵ سانتی‌متر با میزان ۲/۹۱۳ سانتی‌متر بیشتر بود (جدول ۳). همچنین در سال ۱۳۸۲ نیز طول لوله گل در تیمار ۲۰ سانتی‌متر عمق با ۳/۰۳ سانتی‌متر به طور معنی‌داری بیشتر از عمق ۱۵ سانتی‌متر با طول لوله گل ۲/۵۶ سانتی‌متر بود (جدول ۴). به نظر می‌رسد همراه با افزایش عمق کاشت گل‌ها برای رسیدن به سطح خاک مسافت زیادتری را طی کرده و به طور معنی‌داری طول لوله گل زیادتری دارند که با توجه به برداشت راحت‌تر گل‌های با طول لوله گل بیشتر (Behnia, 1991; Abrishami, 1997) این موضوع می‌تواند یک تأثیر مثبت محسوب شود. در این مطالعه تأثیر روش کاشت بر طول دم گل در هر دو سال معنی‌دار نشد. همچنین در هر دو سال بین عمق، روش و تراکم کاشت اثر متقابلی از نظر طول لوله گل دیده نشد (جدول‌های ۱ و ۲).

الکتریکی ۳/۵ میلی‌موس بر سانتی‌متر، اسیدیته ۷/۸، کربن آلی یک درصد، فسفر قابل جذب ۱۶/۵ پی‌پی‌ام، پتاسیم قابل جذب ۲۶۵ پی‌پی‌ام و نیتروژن کل ۰/۱۱۷ درصد بود. در این تحقیق، تأثیر دو روش کاشت کرتی و جوی پشته‌ای، دو عمق کاشت ۱۵ و ۲۰ سانتی‌متر و سه تراکم ۲، ۴ و ۸ عدد بانه در هر کپه بر عملکرد و خصوصیات رشدی زعفران در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با آرایش فاکتوریل بررسی شد. آزمایش شامل سه فاکتور روش کاشت به صورت کرتی و جوی پشته‌ای که در هر دو روش فواصل بین ردیف ۳۰ سانتی‌متر و داخل ردیف ۱۵ سانتی‌متر بود، سه تراکم کاشت ۴۴/۴، ۸۸/۸، ۱۷۷/۶ بانه در هر متر مربع که با کاشت ۲، ۴ و ۸ غده هم اندازه در هر کپه حاصل شد و دو عمق مختلف کاشت ۱۵ و ۲۰ سانتی‌متر در چهار تکرار به صورت فاکتوریل در قالب طرح آزمایشی بلوک‌های کامل تصادفی انجام شد. هر کرت آزمایشی شامل شش خط کاشت به طول چهار متر در نظر گرفته شد. پس از نمونه‌گیری‌های لازم و ثبت اطلاعات، کلیه داده‌های حاصله با استفاده از نرم‌افزار آماری MSTAT-C مورد تجزیه واریانس قرار گرفت و میانگین‌ها بر اساس آزمون چند دامنه دانکن در سطح آماری ۵ درصد مقایسه شدند. برای رسم نمودارها از نرم‌افزار آماری Excel 2000 استفاده شد.

نتایج و بحث

نظر به این که در سال اول آزمایش گل‌دهی

جدول ۱- تجزیه واریانس طول لوله گل و عملکرد کلاله زعفران در سال ۱۳۸۱
Table 1. Analysis of variance for length of flower-tube and yield of saffron stigma in 2002

منابع تغییرات S.O.V.	درجه آزادی df.	میانگین مربعات MS	
		طول لوله گل Length of flower-tube	عملکرد کلاله Yield of stigma
Replication (R)	تکرار ۳	5.271 ^{**}	1.725 ^{ns}
Sowing depth (A)	عمق کاشت ۱	1.960 [*]	0.793 ^{ns}
Sowing method (B)	روش کاشت ۱	0.017 ^{ns}	0.798 ^{ns}
A×B	عمق کاشت×روش کاشت ۱	1.017 ^{ns}	0.083 ^{ns}
Plant density (C)	تراکم کاشت ۲	1.65 ^{ns}	7.217 ^{**}
A×C	عمق کاشت×تراکم کاشت ۲	1.288 ^{ns}	0.545 ^{ns}
B×C	روش کاشت×تراکم کاشت ۲	1.383 ^{ns}	1.914 ^{ns}
A×B×C	روش کاشت×عمق کاشت×تراکم کاشت ۲	0.640 ^{ns}	6.184 ^{**}
Error	خطا ۳۳	0.642	0.774
Total	کل ۴۷	-	-
CV%	ضریب تغییرات -	21.81	24.99

* and **: Significant at 5% and 1% levels, respectively. ns: Not significant.

جدول ۲- تجزیه واریانس وزن خشک برگ، وزن خشک کل، وزن پوشش گل و طول لوله گل زعفران در سال ۱۳۸۲

Table 2. Analysis of variance for leaf dry weight, total dry weight, flower cover weight and length of flower-tube of saffron in 2003

منابع تغییرات S.O.V.	درجه آزادی df.	میانگین مربعات MS			
		وزن خشک برگ Leaf dry weight	وزن خشک کل Total dry weight	وزن پوشش گل Flower cover weight	طول لوله گل Length of flower-tube
Replication (R)	تکرار ۳	67760.407 [*]	7475.933	579.694 [*]	4.859 ^{**}
Sowing depth (A)	عمق کاشت ۱	660.825 ^{ns}	75.242 ^{ns}	244.653 ^{ns}	2.613 [*]
Sowing method (B)	روش کاشت ۱	998.275 ^{ns}	322.450 ^{ns}	26.641 ^{ns}	0.001 ^{ns}
A×B	عمق کاشت×روش کاشت ۱	10170.250	7911.314	461.785 ^{ns}	0.6530 ^s
Plant density (C)	تراکم کاشت ۲	17994.810	20812.473 ^{**}	1315.932 ^{**}	1.530 ^{ns}
A×C	عمق کاشت×تراکم کاشت ۲	166.511 ^{ns}	377.807 ^{ns}	46.013 ^{ns}	1.464 ^{ns}
B×C	روش کاشت×تراکم کاشت ۲	39.381 ^{ns}	297.836 ^{ns}	97.410 ^s	0.450 ^{ns}
A×B×C	روش کاشت×عمق کاشت×تراکم کاشت ۲	2940.070 ^s	4204.638 ^{ns}	173.923 ^{ns}	0.421 ^{ns}
Error	خطا ۳۳	1600.582	1715.737	174.650	0.450
Total	کل ۴۷	-	-	-	-
CV%	ضریب تغییرات -	22.1	22.3	25.2	18.9

* and **: Significant at 5% and 1% levels, respectively. ns: Not significant.

جدول ۳- مقایسه میانگین‌های ساده طول لوله گل و عملکرد کلاله زعفران در تیمارهای مختلف در سال ۱۳۸۱

Table 3. Means comparison of length of flower-tube and stigma yield of saffron in different treatments in 2002

Treatment	تیمار	طول لوله گل Length flower-tube (cm)	عملکرد کلاله Stigma yield (kg ^{ha} ⁻¹)
Sowing depth (cm)	عمق کاشت		
15		2.913 b	2.127 a
20		3.318 a	2.385 a
Sowing method	روش کاشت		
Plot cropping	کرتی	3.313 a	2.127 a
Furrow cropping	جوی پشته	3.096 a	2.385 a
Number of corms	تعداد بنه در هر کپه		
2		2.787 a	1.521 b
4		3.263 a	2.411 a
8		3.294 a	2.837 a

میانگین‌ها با حروف مشترک در هر ستون براساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارند.

Mean followed by similar letters in each column are not significantly different at 5% level, according to Duncan's multiple range test.

جدول ۴- مقایسه میانگین‌های ساده وزن خشک برگ، وزن خشک کل اندام هوایی، وزن خشک، پوشش گل و

طول لوله گل زعفران در سال ۱۳۸۲

Table 4. Means comparison of leaf dry weight, total dry weight, flower cover weight and length of flower-tube of saffron in 2003

Treatment	تیمار	وزن خشک برگ Leaf dry weight (gm ⁻²)	وزن خشک کل اندام هوایی Total dry weight (gm ⁻²)	وزن خشک پوشش گل Flower cover weight (kg ^{ha} ⁻¹)	طول لوله گل Length of flower-tube (cm)
Sowing depth (cm)	عمق کاشت				
15		113.60 a	116.64 a	27.84 a	2.56 b
20		120.88 a	120.46 a	32.36 a	3.03 a
Sowing method	روش کاشت				
Plot cropping	کرتی	112.61 a	115.95 a	29.36 a	2.87 a
Furrow cropping	جوی پشته	121.73 a	121.14 a	30.85 a	2.79 a
Number of corms	تعداد بنه در هر کپه				
2		93.69 b	90.09 b	21.30 b	2.52 a
4		102.20 b	99.69 b	29.60 b	2.84 a
8		155.60 a	160.10 a	39.41 a	3.03 a

میانگین‌ها با حروف مشترک در هر ستون براساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارند.

Mean followed by similar letters in each column are not significantly different at 5% level, according to Duncan's multiple range test.

عملکرد کلالة

اثر عمق کاشت بر عملکرد کلالة در سال دوم و سوم معنی دار نبود (جدول‌های ۱ و ۲). بنابراین با توجه به این که در اغلب منابع (Abrishami, 1997؛ Khajepour, 1998؛ Behnia, 1991) مزایای کشت عمیق در رابطه با کاهش تأثیر یخبندان زمستان و درجه حرارت بالای تابستان و افزایش دوره بهره‌برداری زعفران‌زار گزارش شده است، بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه نیز کشت عمیق قابل توصیه است. تأثیر روش کاشت نیز بر عملکرد کلالة در سال دوم و سوم معنی دار نبود (جدول‌های ۱ و ۲)، نتایج تحقیقات قلاوند و عبدالهیان نوقانی (۱۹۹۴) بیانگر مزیت روش کرتی بر روش جوی و پشته‌ای بوده است ولی به نظر می‌رسد میزان بالای مواد آلی خاک به واسطه مصرف ۵۰ تن در هکتار کود حیوانی در خاک قبل از کاشت در این آزمایش باعث شد تفاوت چندانی بین دو روش کرتی و جوی و پشته‌ای از نظر سبز شدن، رشد و عملکرد زعفران وجود نداشته باشد. اثر تراکم کاشت (تعداد بنة در هر کپه) بر عملکرد کلالة در سطح یک درصدد در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ معنی دار شد (جدول‌های ۱ و ۲). به نظر می‌رسد کشت زعفران با تراکم بالا باعث شروع زودتر بهره‌برداری از زعفران‌زار شود. این موضوع از نظر اقتصادی می‌تواند در بهبود وضعیت اقتصادی کشاورزان زعفران‌کار و بازگشت سرمایه بسیار مفید باشد. علوی شهری و

همکاران (۱۹۹۴) نیز در مطالعه پنج ساله خود به این نتیجه رسیدند که کشت زعفران با تراکم بالا بر تراکم پائین از نظر عملکرد مزیت دارد. در این مطالعه، در سال ۱۳۸۱ اثر متقابل عمق کاشت × روش کاشت و همچنین عمق کاشت × تراکم کاشت و روش کاشت × تراکم کاشت بر عملکرد کلالة معنی دار نبود ولی اثر متقابل عمق کاشت × روش کاشت × تراکم کاشت بر عملکرد کلالة معنی دار شد (جدول ۱). به نظر می‌رسد در روش کرتی، با افزایش تراکم همراه با افزایش عمق کاشت فضای بیشتری در خاک برای رشد ریشه‌ها و تغذیه بنة‌ها، ایجاد می‌شود که باعث افزایش رشد و توسعه ریشه‌های بنة‌ها و نهایتاً باعث افزایش عملکرد کلالة می‌شود. در دو تراکم پائین‌تر شاید به علت وجود فضای کافی برای رشد و توسعه ریشه‌های بنة‌ها، افزایش عمق مزیتی را از این نظر ایجاد نکرد (جدول ۵).

وزن خشک برگ

وزن خشک برگ تولید شده در تیمارهای مختلف در اواخر دوره رشد سال سوم آزمایش مورد اندازه‌گیری شد. نتایج حاصله نشان داد که این صفت تحت تأثیر عمق کاشت و تراکم کاشت قرار نگرفته است ولی اثر تراکم کاشت بر وزن خشک برگ معنی دار بود (جدول ۲). نتایج بیانگر این مطلب است که عمق کاشت و روش کاشت نتوانسته است هیچ تأثیر خاصی بر روند رشد اندام هوایی زعفران داشته باشد. به نظر می‌رسد با توجه به این که در هر سال قبل از

نسبت به روش کرتی از نظر این صفت برتری نشان داد. به نظر می‌رسد علیرغم کیفیت مناسب خاک زمانی که عمق کاشت بنه‌ها افزایش یافته است به دلیل ایجاد سله سطحی مختصری در سطح خاک در روش کرتی، خروج برگ‌ها از خاک و متعاقب آن رشد برگ‌ها با مشکل کمی مواجه شده است به طوری که وزن خشک برگ‌ها در روش جوی و پشته‌ای که مشکل سله سطحی خاک وجود نداشته است به طور معنی‌داری بیشتر بوده است. در عمق کشت ۱۵ سانتی‌متری به دلیل عمق کمتر کاشت بنه‌ها، سله نتوانسته است مشکلی برای خروج برگ‌ها در روش کرتی ایجاد کند و تفاوت معنی‌داری از نظر وزن خشک برگ‌ها در این دو روش مشاهده نشد (جدول ۲ و شکل ۱).

وزن خشک کل اندام هوایی

وزن خشک کل اندام هوایی شامل مجموع وزن خشک برگ و گل‌های کامل که در سال سوم آزمایش اندازه‌گیری شد تحت تأثیر عمق کاشت و روش کاشت قرار نگرفت (جدول ۴)، ولی اثر تراکم کاشت بر این صفت معنی‌دار شد (جدول ۲). با توجه به این که بخش اعظم وزن خشک اندام هوایی زعفران را برگ‌ها تشکیل می‌دهند روند تغییرات یاد شده دقیقاً مشابه تغییرات وزن خشک برگ‌ها بود یعنی با توجه به مواد آلی بالای خاک روند خروج برگ‌ها و رشد اندام هوایی و همچنین خروج گل‌ها از خاک در دو تیمار عمق کاشت ۱۵ و ۲۰ سانتی‌متر و در دو روش کرتی و جوی و پشته‌ای

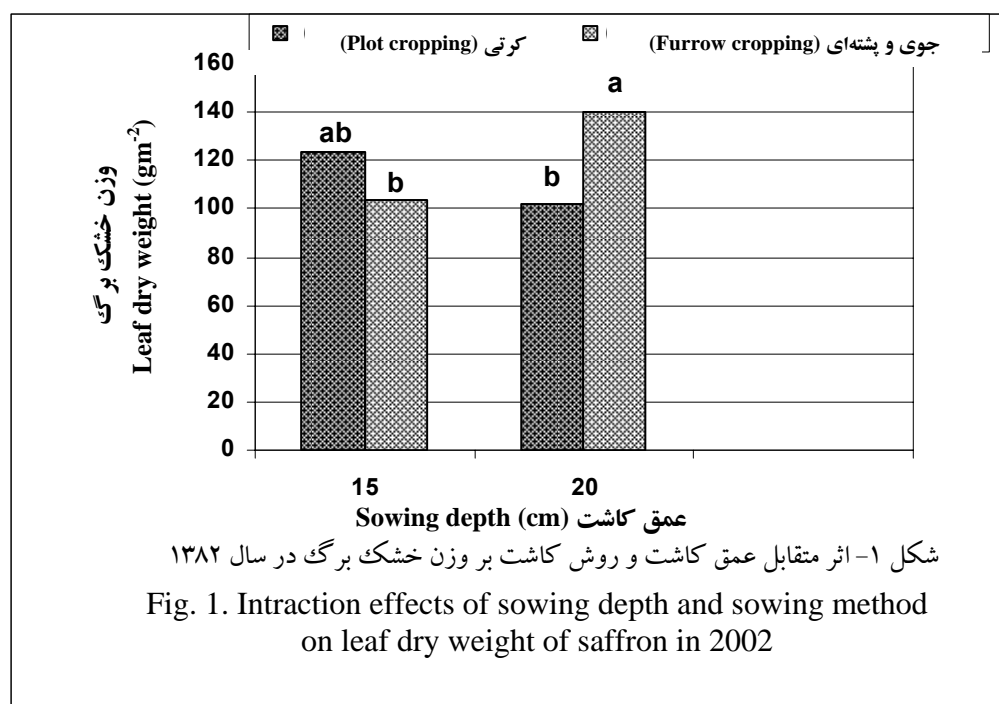
سبز شدن بوته‌ها در سطح هر کرت آزمایشی مقدار قابل توجهی کود حیوانی با خاک سطحی مخلوط می‌شده است لذا خاک کرت‌های آزمایشی دارای مقدار قابل توجهی مواد آلی بوده و چون برگ‌های اولیه زعفران از درون لوله چمچه از خاک خارج می‌شود به این دلیل با افزایش عمق کاشت در تیمار ۲۰ سانتی‌متر، مقاومت قابل توجهی در مقابل خروج برگ‌ها از خاک نسبت به عمق ۱۵ سانتی‌متر ایجاد نشده است، لذا عمل خروج برگ‌ها از خاک و به دنبال آن رشد برگ‌ها در دو تیمار عمق کاشت ۱۵ و ۲۰ سانتی‌متر مشابه هم بوده و از نظر وزن خشک برگ‌ها هیچ تفاوتی بین این دو تیمار ایجاد نشده است. به همین دلایل، با وجود این که وضعیت زمین در تیمار کشت کرتی نامناسب‌تر از کشت جوی و پشته‌ای بوده است ولی خروج برگ‌ها از خاک و رشد برگ‌ها در دو روش کرتی و جوی و پشته‌ای نیز مشابه بود و تفاوت معنی‌داری بین این دو روش از نظر وزن خشک برگ وجود نداشت. در مقابل با افزایش تراکم بنه‌ها به دلیل افزایش تعداد بنه که هر بنه هم قاعدتاً تعدادی برگ تولید می‌کند وزن خشک برگ افزایش پیدا کرده است. در این مطالعه اثر متقابل عمق کاشت × تراکم کاشت، روش کاشت × تراکم کاشت و روش کاشت × عمق کاشت بر وزن خشک برگ معنی‌دار نبود ولی اثر متقابل عمق و روش کاشت بر این صفت معنی‌دار شد به طوری که با افزایش عمق کاشت، روش جوی و پشته‌ای

جدول ۵- مقایسه میانگین‌های اثر متقابل عمق، روش و تراکم کاشت بر عملکرد کلاله زعفران (کیلوگرم در هکتار) در سال ۱۳۸۱

Table 5. Mean comparison of intraction effects of depth , method and plant density on the stigma yield (kg ha^{-1}) of saffron in 2002

Treatment	تیمار	Sowing depth (cm)		عمق کاشت	
		15		20	
		کرتی Plot cropping	جوی پشته‌ای Furrow cropping	کرتی Plot cropping	جوی پشته‌ای Furrow cropping
Plant density (بنه در کپه) تراکم					
2		1.88 cd	1.315 d	1.360 d	1.528 d
4		2.85 abc	1.608 d	2.053 bcd	3.132 a
8		1.39 d	3.723 a	3.230 a	3.005 ab

میانگین‌ها با حروف مشترک در هر ستون براساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری ندارند. Mean followed by similar letters in each column are not significantly different at 5% level, according to Duncan's multiple range test.

حاصلخیزی خاک، رطوبت خاک و درجه حرارت خاک و هوا در تمام تیمارها مشابه بوده است، تفاوت معنی داری بین تیمارهای عمق و روش کاشت از نظر وزن خشک پوشش های گل وجود نداشته است، ولی همراه با افزایش تراکم به موازات افزایش تعداد گل ها، وزن خشک پوشش های گل در واحد سطح نیز افزایش یافته است که امری بدیهی است (جدول ۴).

در این مطالعه بین عمق کاشت و روش کاشت و همچنین بین تراکم و عمق کاشت و روش و تراکم کاشت اثر متقابل معنی داری در مورد این صفت مشاهده نشد (جدول ۲).

شاخص برداشت

نتایج بیانگر این مطلب بود که عمق کاشت و روش کاشت نتوانسته است تغییری در نسبت وزن خشک کلاله به وزن خشک کل اندام هوایی (شاخص برداشت) ایجاد کند ولی تراکم کاشت نتوانسته است در سطح ۵ درصد این نسبت را تغییر دهد (جدول ۶). به نظر می رسد با توجه به مواد آلی بالای خاک و خروج گل ها و برگ ها از درون لوله چمچه، مقاومت خاک در مقابل خروج گل ها و برگ ها از خاک در تیمارهای عمق و روش کاشت مشابه بوده است و میزان وزن خشک کلاله و میزان وزن خشک کل در تیمارهای فوق تفاوت نداشته و به تبع آن تفاوتی از نظر نسبت بین وزن خشک کلاله گل ها به وزن خشک کل اندام هوایی (شاخص برداشت) ایجاد نشده است. در تیمارهای تراکم، زمانی که

مشابه بود تفاوت معنی داری بین وزن خشک کل اندام هوایی در تیمارهای فوق مشاهده نشد. در این مطالعه از بین اثرهای متقابل تنها اثر متقابل عمق و روش کاشت در سطح ۵ درصد بر این صفت معنی دار شد به طوری که در عمق ۱۵ سانتی متر تفاوت معنی داری بین روش کرتی و جوی و پشته ای از نظر وزن خشک کل اندام هوایی وجود نداشت ولی با افزایش عمق کاشت به ۲۰ سانتی متر، این صفت در روش جوی و پشته ای به طور معنی داری زیاده تر از روش کرتی بود که می توان دلیل آن را وضعیت مناسب تر خاک سطحی برای خروج گل ها و برگ ها از سطح خاک در شرایط کشت جوی و پشته ای در وضعیت کشت عمیق دانست (جدول ۲ و شکل ۲).

وزن خشک پوشش های گل

یکی از موارد مصرف زعفران پوشش های گل آن است که شامل مجموع کاسبرگ ها و گلبرگ های گل است. در این مطالعه اثر تیمارهای آزمایشی بر این صفت نیز اندازه گیری گردید که نتایج بیانگر عدم تأثیر معنی دار عمق کاشت و روش کاشت بر این صفت بود، ولی تأثیر تراکم کاشت بر این صفت بسیار معنی دار شد (جدول ۲). به نظر می رسد کیفیت بالای خاک از نظر مواد آلی و خروج گل ها از درون لوله چمچه باعث شده است که مقاومت خاک در مقابل خروج گل ها از خاک در دو عمق کاشت و دو روش کاشت مشابه باشد و با توجه به این که بقیه شرایط موثر در رشد گل ها نظیر

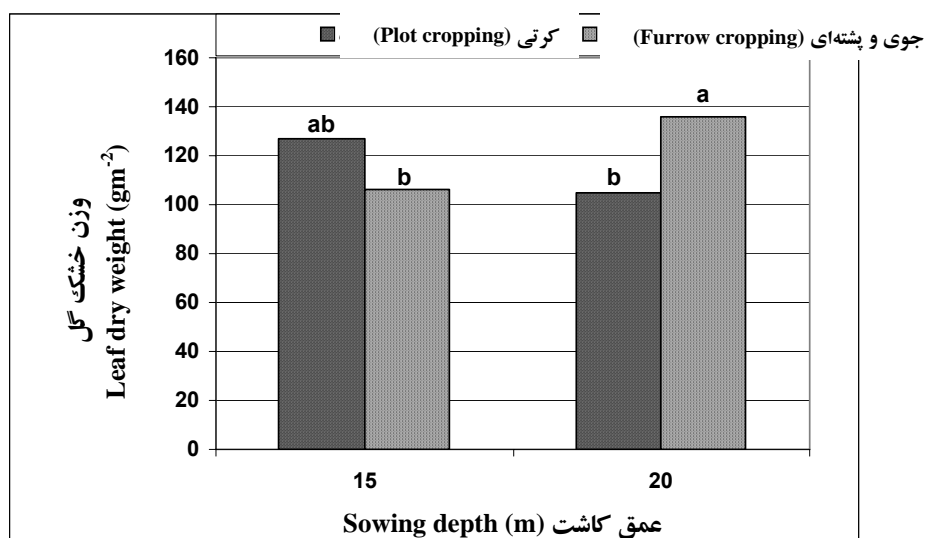
جدول ۶- تجزیه واریانس عملکرد کلاله، شاخص برداشت، فاصله جدیدترین بنه تا سطح خاک و تعداد بنه زعفران در واحد سطح در سال ۱۳۸۲

Table 6. Analysis of variance for stigma yield, harvest index, distance of new corm to land surface(DNCLS) and number of corms in 2003

S.O.V.	منابع تغییرات	درجه آزادی df.	میانگین مربعات MS			
			عملکرد کلاله Stigma yield	شاخص برداشت Harvest index	فاصله جدیدترین بنه تا سطح خاک DNCLS	تعداد بنه در واحد سطح Number corn
Replication (R)	تکرار	3	2.494 ^{ns}	0.124 ^{ns}	0.519 ^{ns}	5807.028 ^{ns}
Sowing depth (A)	عمق کاشت	1	17.268 ^{ns}	0.013 ^{ns}	35.880*	2700.000 ^{ns}
Sowing method (B)	روش کاشت	1	6.954 ^{ns}	0.004 ^{ns}	2.755 ^{ns}	39905.330*
A×B	عمق کاشت×روش کاشت	1	12.824 ^{ns}	0.009 ^{ns}	6.380 ^{ns}	7056.075 ^{ns}
Plant density (C)	تراکم کاشت	2	49.350**	0.167*	18.411 ^{ns}	202561.896**
A×C	عمق کاشت×تراکم کاشت	2	3.160 ^{ns}	0.003 ^{ns}	19.411 ^{ns}	6675.813 ^{ns}
B×C	روش کاشت×تراکم کاشت	2	1.387 ^{ns}	0.040 ^{ns}	25.755 ^{ns}	6674.646 ^{ns}
A×B×C	روش کاشت×عمق کاشت×تراکم کاشت	2	3.300 ^{ns}	0.112 ^{ns}	2.130 ^{ns}	2105.063 ^{ns}
Error	خطا	33	4.641	0.043	6.023	9266.240
Total	کل	47	-	-	-	-
CV%	ضریب تغییرات	-	25.1	26.3	19.2	20.5

* and **: Significant at 5% and 1% levels, respectively.
ns: Not significant.

** و *: به ترتیب معنی دار در سطوح آماری ۱ درصد و ۵ درصد.
ns: غیر معنی دار.

شکل ۲- اثر متقابل عمق کاشت و روش کاشت بر وزن خشک گل در سال ۱۳۸۲

Fig. 2. Intraction effects of sowing depth and sowing method on total dry weight of saffron in 2002

تا سطح خاک کاهش می‌یابد تا این که زمانی فرا می‌رسد که فاصله بنه‌ها تا سطح خاک بسیار کم شده به صورتی که دیگر امکان عملیات داشت نظیر سله‌شکنی و کنترل علف‌های هرز وجود ندارد. بر این اساس در کاشت عمیق‌تر ۲۰ سانتی‌متر چون فاصله آخرین بنه‌های دختری تا سطح خاک زیادتر است پس می‌توان انتظار داشت که مدت بهره‌برداری در این تیمار بیشتر از تیمار با عمق ۱۵ سانتی‌متر شود، بنابراین با توجه به این که عملکرد کلالة در سال سوم در عمق ۲۰ سانتی‌متر تفاوت معنی‌داری با عمق ۱۵ سانتی‌متر نداشت و حتی مختصری هم زیادتر بود می‌توان نتیجه گرفت که مدت بهره‌وری در تیمار ۲۰ سانتی‌متر بیشتر از تیمار ۱۵ سانتی‌متر خواهد بود. اثر روش و تراکم کاشت بر فاصله جدیدترین بنه تا سطح خاک معنی‌دار نشد (جدول ۶). به نظر می‌رسد با توجه به عدم تفاوت معنی‌دار این صفت بین تراکم‌های مختلف و از طرفی بیشتر بودن عملکرد کلالة سال سوم در بالاترین تراکم کاشت (جدول ۷)، دوره بهره‌برداری در تراکم بالاتر این مطالعه زودتر شروع شد و همزمان با تراکم‌های دیگر خاتمه می‌یابد و به این صورت می‌توان انتظار داشت که دوره بهره‌برداری و میزان بهره‌برداری در تراکم بالاتر ۱۷۷/۶ نسبت به دو تراکم ۸۸/۷ و ۴۴/۴ بوته در مترمربع بالاتر باشد. در این مطالعه اثر متقابل بین تیمارهای آزمایشی روی فاصله جدیدترین بنه تا سطح خاک معنی‌دار نشد (جدول ۶).

تعداد بنه‌ها در هر کپه و در واحد سطح افزایش یافته تعداد گل در واحد سطح به موازات افزایش تعداد بنه در واحد سطح افزایش یافته بود ولی همراه با افزایش تراکم، به خاطر افزایش رقابت بین بوته‌ها، افزایش وزن خشک برگ‌ها در واحد سطح به موازات افزایش تعداد بنه افزایش نیافته بود. با توجه به این موضوع همراه با افزایش تراکم بنه‌ها در واحد سطح، شاخص برداشت افزایش یافته است.

در این مطالعه بین تیمارهای آزمایشی از نظر شاخص برداشت اثر متقابل معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۶).

فاصله جدیدترین بنه‌ها تا سطح خاک

یکی از اهداف این طرح تعیین طول مدت بهره‌برداری زعفران‌زار بود که به واسطه عدم امکان ادامه مطالعه تا انتهای دوره بهره‌برداری زعفران‌زار مورد مطالعه، از پارامتر فاصله جدیدترین بنه تا سطح خاک به عنوان صفتی که می‌تواند تخمینی از طول مدت دوام زعفران‌زار باشد استفاده شد. در این مطالعه عمق کاشت به‌طور معنی‌داری این خصوصیت را تحت تاثیر قرارداد به طوری که این خصوصیت به میزان ۱۱/۲ سانتی‌متر در تیمار ۲۰ سانتی‌متر به طور معنی‌داری بیشتر از تیمار ۱۵ سانتی‌متر به میزان ۹/۵ سانتی‌متر بود (جدول‌های ۶ و ۷). با توجه به این که در زعفران‌زار در هر سال بنه‌های دختری بر روی بنه‌های مادری تشکیل می‌شوند (Abrishami, 1997; Behnia, 1991)، هر سال که از عمر زعفران‌زار بگذرد فاصله بنه‌ها

جدول ۷- مقایسه میانگین‌های ساده عملکرد کلالة، شاخص برداشت، فاصله جدیدترین بنه تا سطح خاک و تعداد بنه زعفران در واحد سطح در سال ۱۳۸۲

Table 7. Means comparison of stigma yield, Harvest index, distance of new corm to land surface(DNCLS) and number of corm of saffran in 2003

Treatment	تیمار	عملکرد کلالة Stigma yield (kg ha ⁻¹)	شاخص برداشت Harvest index (%)	فاصله جدیدترین بنه تا سطح خاک DNCLS (cm)	تعداد بنه Number corm/m ²
Planting depth (cm)	عمق کاشت				
15		3.88 a	0.36 a	9.46 b	355.5 a
20		5.08 a	0.40 a	11.19 a	370.5 a
Sowing method	روش کاشت				
Plot cropping	کرتی	4.09 a	0.37 a	10.56 a	334.1 b
Furrow copping	جوی پشته‌ای	4.09 a	0.39 a	10.08 a	391.8 a
Number of corm	تعداد بنه در هر کپه				
2		2.73 c	0.27 b	9.50 a	257.8 c
4		4.43 b	0.45 a	11.13 a	349.4 b
8		6.25 a	0.44 a	10.81 a	481.6 a

میانگین‌ها با حروف مشترک در هر ستون بر اساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری ندارند.

Mean followed by similar letters in each column are not significantly different at 5% level, according to Duncan's multiple range test.

(جدول ۷) که شاید تعداد بنه زیادتر در این روش کاشت به واسطه تراکم کمتر خاک در اطراف بنه‌های مادری و امکان رشد بهتر بنه‌ها و افزایش تعداد بنه قابل شمارش بوده است که این مزیت می‌تواند بر عملکرد سال‌های بعدی زعفران زار تاثیر مثبتی داشته باشد. در این مطالعه بین تیمارهای آزمایشی در رابطه با تعداد بنه در واحد سطح اثر متقابل معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۶).

به طور کلی نتایج حاصله از این تحقیق نشان داد که در شرایط اقلیمی و خاکی منطقه اصفهان بالاترین عملکرد و دوره بهره‌برداری از یک زعفران زار را می‌توان در بالاترین تراکم این مطالعه (۱۷۷/۶ بنه در مترمربع) و عمیق‌ترین

تعداد بنه در متر مربع

بر اساس فرضیات این مطالعه در خصوص تراکم، هر چه تعداد بنه در واحد سطح یا حجم خاک زیادتر باشد عملکرد کلالة سال آتی زیادتر خواهد بود و مدت بهره‌داری بیشتر می‌شود. در این مطالعه تعداد بنه در واحد سطح کرت‌های آزمایشی در اواخر دوران رشد سال سوم اندازه‌گیری شد. نتایج حاصله بیانگر عدم تاثیر عمق کاشت بر این خصوصیت بود. ولی اثر روش کاشت و تراکم کاشت بر تعداد بنه در واحد سطح معنی‌دار شد (جدول ۶). تعداد بنه در روش جوی و پشته‌ای با ۳۹۱/۸ بنه در متر مربع به طور معنی‌داری از تعداد بنه در روش کرتی با ۳۳۴/۱ بنه در مترمربع بیشتر بود

دوره‌های کوتاه‌تر از طریق کشت باحد اکثر تراکم، منجر به بهره برداری بیشتر از زعفران‌زار می‌شود، توصیه کشت به روش جوی و پشته‌ای منطقی به نظر می‌رسد

سپاسگزاری

بدینوسیله از هیأت رئیسه دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان به ویژه آقایان دکتر احمد علی فروغی و دکتر ابراهیم بهداد و همچنین آقایان مهندس امید لطفی‌فر و مهندس سلمان راطبی به خاطر فراهم کردن امکانات و همکاری در اجرای این تحقیق تشکر و قدردانی می‌شود.

عمق کاشت (۲۰ سانتی‌متر) به دست آورد، ضمن این که در عمق کاشت ۲۰ سانتی‌متر به واسطه افزایش طول لوله گل، برداشت زعفران راحت‌تر می‌شود. از نظر روش کاشت در این مطالعه تفاوت معنی‌داری بین صفات مورد بررسی مخصوصاً عملکرد و دوره بهره‌برداری مشاهده نشد لذا در صورت امکان کشت جوی و پشته‌ای زعفران به صورت مکانیزه و به واسطه کاهش شدید هزینه‌های کاشت و مراقبت‌های زراعی زعفران‌زار در این روش (Raghimi, 1990; Saedi-Rad, 2001) و بر این اساس که تجدید کشت زعفران در

References

- Abrishami, M. H. 1997.** Saffron of Iran. Toss Publications, Tehran, Iran. 320 pp .
- Ait-aubahou. A., and EI-otmani, M. 1999.** Saffron Cultivation in Morocco. Harwood Academic publications Amesterdum, The Netherlands.
- Alavi Shari, J., Mohajeri, H., and Falaki, M. A. 1994.** Effect of plant density on saffron yield. Proceedings of the Second Conference of Saffron and Medical Plants Cultivation. Gonabad, Iran.
- Behnia, M. R. 1991.** Saffron Cultivation. Tehran University Publications, Tehran, Iran. 260 pp.
- Ghalavand, A., and Abdollahian Noghani, M. 1994.** Study ecological adaption and effect of plant density and planting method on yield of native saffron bulks of Iran. Proceedings of the Second Conference of Saffron and Medical Plants Cultivation. Gonabad, Iran.
- Kafi, M. 2002.** Saffron(Technology, Production and to processing). Zaban and Adab Publications, Iran. 276 pp.
- Khajepoure, M. R. 1998.** Saffron Cultivation. Isfahan University of Technology Publications Isfahan, Iran. 30 pp.

- McGimpsey, J. A. 1997.** Evaluation of saffron (*Crocus sativus* L.) production in. New Zealand Journal of Crop and Horticultural Science 25: 159-168.
- Mollafilabi, A. 2000.** Production and Modern Cultivation of Saffron. Iranian Industrial and Scientific Research Organization Publications. Khorasan Center, Mashhad, Iran.
- Raghimi, G. 1990.** Mechanization of Planting and Cultivation of Saffron. Publications of College of Agriculture, Birjand University, Iran.
- Saedi Rad, M. Kh. 2001.** Designing, Construction and Evaluation of Saffron Corm Planting Machine. Publication of Agricultural Research Center of Birjand University, Iran.
- Tammaron, F. 1999.** Saffron in Italy. Harwood Academic. Publications Amsterdam, the Netherlands. 154 pp..

Archive of SID